

कारमीरमधील तीर्पस्थानाची दंतकथा

धनंजय देव

ध वयगते अमरीकुड बनवेला कास्ट्रोरिकडे नेत्या काढी वर्षीच्या सून पार्टिमात्र देशातील पर्टिकांनी पाठ फिल्वली आहे. याच कोळाताही झासमगदा नसवेल्या एका शोटेशानी तीर्पस्थानाकडे जे गोळावत वसूलते दसते आहे, तेथे

परदेशी पर्टिकांचा ओढा बाढाच आहे. मध्यकाळीन चवानी सून नुवा असफ याची लमाई रोजाकाळमध्ये आहे. मात्र त्या समावीचा येणु क्रिस्ताच्या घडगऱ्याची बादाराचण मंबंप जाळाला जाण्यासाठी किंवित दंतकथा आहेत. अभिनन संदी पांगी द रोजऱ्याल शाहिन या कादबीत या दृक्क्षेत्रा उन्ह्येत केला आहे अणि त्याचा परिचक न्यान श्रीनगरमधील लग्ना तीर्पस्थानी पर्टिकांची रीव लागली आहे,

ही प्रसिद्धी एवढी कृष्णाता पोहळी की तेहील कर्मचाऱ्याना विदेशी पर्टिकांसाठी तीर्पस्थानाचे दर्दन दंद कांवे लागते. अन्यथा स्थानिकव्या मरवाना दुखाक्षयाची शक्क्यता होती. येणु क्रिस्ताने कुसारीनी मरणावर विषय मिळवला. काशिमपर्दीत प्रवास करून यहा असफ ह नव्य याच केले व त्याना रोजऱ्याल येणे सुमारी देण्यास जाली असे अनेक जण मानतात. हे तीर्पस्थान व

दस्तुरच्युट अभिनन संदी पौराणिक कथांच्याकडे लिखाल द रोजाकाळ लाईन यासुटे पर्टिक

प्रमाणीत झाले आहेत. तोनीली पौनेत गाईमध्ये याचे इर्णन आले आणि पौराणिक युक्तुकृत उडाकून उडाकून झाले.

संदीच्या ह्या वर्लनगिक कवित्या तार महाले पैतृ क्रिस्ताने कुसारीनी मरणावर विषय विषय विभागात आणि कविमरवर्यत

विजय पराडकर

मध्यां गारी. विद्युत्ये नववर्नीन उच्चाळ यात असलेला संधीच्या ह्या कांववीरीत इन्हें पांवाच वाचक दृष्टक्षणात फडते. मात्र त्याशब्दावर लेखक हे मुद्दा विद्युत वरतात की वाचावने त्याकडे शत्रियां म्हणून नव्हे तर एक रुमा म्हणून घारी.

खाच येणु क्रिस्त चारतात आले काय? मीरे सामालेवरे मग्यां देशाशी काही संघर आहे का? ज्ञानाम आणि इच्छा म्हणून दोन होणारांना यासुन एकव आहे? अरवा असांगी अभिनन संदीपी आसल्या रोजऱ्याल ताईनव्या नवीन रेपरवेक. आजूली उक्त करण्याचा ड्रावड प्रत्यन केला आहे. एर्म आणि काटकारस्यानाच्या सिद्धांतांचा तुलनात्मक मिळाल क्यासलेच पुस्तकालीन बालकीनेकांती ईन ब्रितिया द्या विनी कोळाई तुलना गारी आहे. त्यातीन निश्चेतन नोटेचिच आंखा द उन्नेन ताईं अंक विजय आसल

बच्याच पुलाकामर ऐतिहासिक कल्पना लागाली आहे.

जनभरतील पर्मार्पमात असालेला परम्परा संवेदनाचित्ती लेखकांना ते आकर्षण आहे. तेवढे द रोजाकाळ लाईन शब्दावद्य होण्याचाचे ड्रेशावदान आहे. एक पर्म दुसर्या धन्यांची कला जोडलेला आहे व त्याचीया तो परम्परा तुकुक अंडेचा त्याचा दुख्या नुस्खा ही कांववी आपल्यांमध्ये देखावेलेल्या ते मग्या, जेहोलेव हे रोम ऐतिहासिक विद्युत आणते. मरवान तुरुद आणि येणु क्रिस्तानी जाईली दिवस - कैलेला उपवास, क्रिस्ती पर्यात विला जाण्याचा बायित्या व कुंभ मेल्याचील संपर्यं मता अनुलूनीच वाढते, असे देशांचित झालेले अभिनन संदी प्यासाता.

प्रकाशनासाठी संधीचा खडकात प्रकाशन करावे तासले. मात्र प्रकाशकाच मिळत नव्हते, पाहिली आजूली मला स्वरूपाची काढाची लागली, असे ते उपडुप्ये म्हणतात. निश्चिनां टाटा वैस्टलैंडला तुमा कांववीरीत कडवीतीरी गुण आढळला आणि दुसरी आजूली सन २००८ मध्ये प्रकाशित झाली आणि आजतापायत विद्युत ही कांववी आधारीवर राखिली आहे. श्रीनगरमधील द रोजाकाळ समाजी त्याची येणु क्रिस्ताना सुमारी देण्यात आली आहे. या वाचाच्या मुद्दावर ही कांववी आयाती आहे, असे जांवां द तोनीली पौनेत गाई दृष्टियाच्ये करण्यात आसे. त्यासुटे शेकडी पर्टिकांनी त्या समाजी स्फोर्चे दर्दन देण्यासाठी रीव लागली. त्यासुटे तेहील करण्याचाचा समाजीचे दर्दन देण्याचे भाविताना वयी दुलाराच्याकून गेल्यावर उरले नाही. हा कालांचिक कर्विवर निवान त्याचा तरी निवास आहे काट त्याचर लेखक फक्त निवासाचे करतात. या पुस्तकाता व्याचाकांक्षाने माप इच्छें प्रीतिसाद विजाता आहे.

व रोजाकाळ लाईन
तेवढे - कांववीन संधी
प्रकाशक - वैस्टलैंड प्रकाशन
पृष्ठे - ३६२, मूल्य - २२५